

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci úpadcu: **I.I.**, a. s. „v konkurze“, **B.R.**, o prihláške pohľadávky veriteľa **S.**, v zastúpení **M.**, **Š.**, o odvolaní veriteľa **S.**, v zastúpení **M.M.Š.**, proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. apríla 2010, č. k. 51-24K 83/00-Kl, takto

r o z h o d o l :

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. apríla 2010, č. k. 51-24K 83/00-Kl sa p o t v r d z u j e .

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol tak, že pohľadávka **S.** v zastúpení **M.** vo výške 717.588,13 Eur (21.618.060,-- Sk) uplatnená proti úpadcovi ako pohľadávka proti podstate, je vylúčená z uspokojenia.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že veriteľ **S.** v zastúpení **M.** si podaním zo dňa 20. apríla 2009, doručeným súdu dňa 27. apríla 2009 prihlásil proti úpadcovi pohľadávku vo výške 717.588,13 Eur (21.618.060,-- Sk) ako pohľadávku proti podstate a prihlášku pohľadávky odôvodnil tak, že sa jedná o pohľadávku, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu a je splatná v priebehu konkurzu a z hľadiska právneho dôvodu ju podradil pod ustanovenie § 31 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKV). Pohľadávka predstavuje náhradu trov konania, ktorá bola prihlasovateľovi pohľadávky priznaná právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I v konaní pod sp. zn. 16 C 97/96-208 zo dňa 19. októbra 2004.

Konkurzné konanie vedené vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu I.I., a. s. „v konkurze“, B., vzhľadom na čas podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, sa spravuje zákonom o konkurze a vyrovnaní v znení platnom od 1. februára 1998 do 1. augusta 2000. Platná právna úprava ZVK pre toto konanie a aj v znení platnom od 1. augusta 2000 v ustanovení § 33 ods. 1 písm. e/ kogentne upravuje, že z uspokojenia sú vylúčené nároky veriteľov uplatnené po prejednávaní konečnej správy súdom.

Vychádzajúc z výkladu tohto zákonného znenia, všetky nároky veriteľov, bez ohľadu na to, či ide o nároky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu alebo pred jeho vyhlásením, sú vylúčené z uspokojenia, ak boli uplatnené až po prejednaní konečnej správy, pričom konečná správa nemusí byť ani právoplatne schválená.

V tomto konkurznom konaní bola konečná správa prejednaná a schválená na pojednávaní konanom dňa 20. februára 2008 (uznesenie o schválení konečnej správy nadobudlo právoplatnosť dňa 4. apríla 2008). Naviac vo veci konkurzný súd vydal dňa 25. júla 2008 rozvrhové uznesenie, ktoré nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6 Obo 161/2008 zo dňa 17. decembra 2008 dňa 4. februára 2009.

Na základe vyššie uvedených dôvodov konkurzný súd v súlade s ustanovením § 33 ods. 1 písm. e/ ZKV rozhodol, že pohľadávka prihlasovateľa vo výške 717.588,13 Eur, je vylúčená z uspokojenia.

Proti tomuto uzneseniu podal veriteľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie podaním zo dňa 18. mája 2010, z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

V odvolaní veriteľ poukázal, že pohľadávku uplatnil ako pohľadávku proti podstate podľa § 31 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZVK“), nakoľko sa jedná o pohľadávku, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu a je splatná v priebehu konkurzu.

Pohľadávka vo vyššie uvedenej výške, vznikla voči úpadcovi na základe rozsudku Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/40/2005-313 zo dňa 19. februára 2009, v ktorom si úpadca uplatňoval nárok na náhradu škody titulom nezákonných rozhodnutí v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom.

Úpadca sa žalobou zo dňa 13. apríla 1996 domáhal proti S. zastúpenej M. náhrady škody vo výške 3.400.802.000,-- Sk podľa zákona č. 58/1969 Zb. Úpadca opieral svoj nárok na náhradu škody o dve rozhodnutia M., ktoré boli zrušené Najvyšší súdom Slovenskej republiky. V priebehu konania došlo k zmene osoby účastníka konania žalobcu.

Pôvodný žalobca I. listom z 25. júna 1997 oznámil, že zmluvou z 25. apríla 1996 previedol právo na náhradu škody uplatňované žalobou na spoločnosť F., s. r. o., B.. Súčasne požiadal, aby súd pokračoval v konaní s firmou F., s. r. o., B. ako s účastníkom konania – žalobcom. Súd nástupníctvo akceptoval a pokračoval v konaní s účastníkom na strane žalobcu – spoločnosťou F., s. r. o., B..

Následne súd uznesením z 3. mája 2002 sp. zn. 16 C 97/96-186 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 28. februára 2003 sp. zn. 12 Co 410/02-195 právoplatne rozhodol o tom, že namiesto doterajšieho žalobcu - spoločnosti F., s. r. o., B., nastúpil J. H., správca konkurznej podstaty I..

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 16 C 97/96-208 zo dňa 19. októbra 2004 súd žalobu zamietol a žalobcovi určil povinnosť nahradiť trovy konania vo výške 21.618.060,-- Sk.

Voči predmetnému rozsudku sa odvolal správca konkurznej podstaty. Krajský súd Bratislava rozsudkom sp. zn. 8 Co/40/2005-313 zo dňa 19. februára 2009 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Uvedený rozsudok bol na M. doručený dňa 9. apríla 2009.

V napadnutom uznesení súd konštatuje, že vylučuje pohľadávku veriteľa z uspokojenia na základe § 33 ods. 1 písm. e/ ZKV. V napadnutom rozhodnutí sa súd

nevysporiadal s relevantným právnym predpisom, ktorý sa použije v danej právnej veci. Rozhodnutie je zmätočné.

Súd sa nezaoberal možnosťou a právnym stavom, ktorý platil do 31. januára 1998, v zmysle ktorého z uspokojenia na základe § 33 ods. 1 ZKV boli vylúčené:

- a) úroky z pohľadávok veriteľov vzniknutých pred vyhlásením konkurzu, ak prirástli v čase od vyhlásenia konkurzu;
- b) trovy účastníkov konania vzniknuté im účasťou na konkurznom konaní;
- c) nároky veriteľov z darovacích zmlúv;
- d) mimozmluvné sankcie postihujúce majetok úpadcu.

Na základe uvedeného navrhol odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 51-24K 83/00 zo dňa 29. apríla 2010 zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal odvolanie podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie veriteľa nie je dôvodné.

Z obsahu spisu je zrejmé, že veriteľ S. v zastúpení M. si podaním zo dňa 27. apríla 2009, doručeným súdu dňa 27. apríla 2009 prihlásila proti úpadcovi pohľadávku vo výške 717.588,13 Eur (21.618.060,-- Sk), ako pohľadávku proti podstate a prihlášku pohľadávky odôvodnil tak, že sa jedná o pohľadávku, ktorá vznikla po vyhlásení konkurzu a je splatná v priebehu konkurzu a z hľadiska právneho dôvodu ju podradil pod ustanovenie § 31 ods. 3 písm. a/ zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov. Pohľadávka predstavuje náhradu trov konania, ktorá bola prihlasovateľovi pohľadávky priznaná právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava I č. k. 16 C 97/96-208 zo dňa 19. októbra 2004. Prihlasovateľ pohľadávky je toho názoru, že ZKV umožňuje, aby súd preskúmal aj prihlášky, ktoré došli po prihlasovacej dobe, pričom uvedené trovy nevznikli v konkurznom konaní a v konaní súvisiacom s konkurzným konaním.

Súd v napadnutom uznesení uviedol, že konkurzné konanie vedené vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu I.I., a. s. „v konkurze“, B., vzhľadom na čas podania návrhu na vyhlásenie konkurzu, sa spravuje ZKV v znení platnom od 1. februára

1998 do 1. augusta 2000. Platná právna úprava ZVK pre toto konanie a aj v znení platnom od 1. augusta 2000 v ustanovení § 33 ods. 1 písm. e/ kogentne upravuje, že z uspokojenia sú vylúčené nároky veriteľov uplatnené po prejednaní konečnej správy súdom.

Z obsahu odvolania vyplynulo, že odvolateľ ako odvolací dôvod uviedol, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.

Odvolací súd je toho názoru, že tento odvolací dôvod nie je daný.

Konkurzné konanie vedené vo veci vyhláseného konkurzu na majetok úpadcu I.I., a. s. „v konkurze“, R. B., IČO: X. začalo doručením návrhu na súd dňa 24. marca 2000, a preto tento konkurz sa spravuje zákonom č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov platnom ku dňu 24. marca 2000 (účinný zákon v znení platnom od 1. decembra 1999 do 31. júla 2000).

Zákon o konkurze a vyrovnaní v znení účinnom od 1. decembra 1999 do 31. júla 2000 v ustanovení § 33 ods. 1 písm. e/ z uspokojenia vylučuje nároky veriteľov uplatnené po prejednaní konečnej správy súdom.

Nárok veriteľa S. v zastúpení M., ktorý si podaním zo dňa 20. apríla 2009, doručeným súdu dňa 27. apríla 2009 prihlásil proti úpadcovi pohľadávku, bol uplatnený až po prejednaní konečnej správy, ktorú súd v zmysle ustanovenia § 29 ZKV uznesením z 20. februára 2008 schválil a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4. apríla 2008.

Naviac vo veci konkurzný súd vydal v konkurznej veci rozvrhové uznesenie, ktoré v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Obo 161/2008 zo dňa 17. decembra 2008 nadobudlo právoplatnosť dňa 4. februára 2009. Správca splnil rozvrhové uznesenie a podaním zo dňa 10. marca 2009 predložil súdu doklady o speňažení rozvrhového uznesenia a navrhol súdu v zmysle ust. § 44 ods. 1 písm. b/ zákona o konkurze a vyrovnaní zrušiť konkurz po splnení rozvrhového uznesenia a zbaviť správcu konkurznej podstaty funkcie v súlade s ust. § 44 ods. 4 zákona o konkurze a vyrovnaní.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým rozhodol, že pohľadávka proti podstate veriteľa S. v zastúpení M. je vylúčená z uspokojenia, je správne. Súd prvého stupňa pre posúdenie danej veci použil správny právny predpis a správne ho aj vyložil. Preto námietka odvolateľa, že súd sa nezaoberal možnosťou a právnym stavom, ktorý platil do 31. januára 1998, je nedôvodná. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie v súlade s ustanovením § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.

V Bratislave 27. júla 2010

JUDr. Anna M a r k o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková